

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um 67
 leyfi til að halda lotterí. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 2 þ. m., hafið þjer, herra amt- 10. júní.
 maður, sent hingað með álitsskjali bæjarfógetans í Reykjavík erindi frá nefnd manna úr
 Good-Templars-fjelagsdeildunum «Framtíðin» og «Verðandi», parsem þess er farið á leit,
 að deildum þessum verði leyft að halda lotterí um 600 kr., sem skuli vera í 40 vinn-
 ingum, er nemi hver frá 5 til 100 kr. og greiðist í peningum, eða ef það fæst ekki, þá
 að vinningarnir verði gagnlegir og vel valdir munir, er sjeu jafnmikils virði.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og til frekari
 birtingar, að jeg, eptir reglum þeim, sem hingaðtil hefur verið fylgt, sbr. landshöfðingja-
 brjef 9. maí 1882 (Stj.tíð. B, 93. bls.), ekki álit rjett að veita leyfi til að halda lotterí,
 parsem vinningarnir eru peningar, en aptur á móti leyfi jeg beiðendunum að halda
 lotterí, parsem vinningarnir sjeu vel valdir gagnlegir munir, og að öðru leyti með því
 fyrirkomulagi og í því augnamiði, sem tekið er fram í áðurnefndu erindi. Ennfremur
 ber forstöðumönnum lotterisins að hegða sjer nákvæmlega eptir þeim reglum, sem þjer
 eða hlutaðeigandi lögreglustjóri kynni að setja því til tryggingar, að engin vandkvæði
 hljóttist af lotteríinu.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu um 68
 bráðabirgðalán til að kaupa jörð undir búnaðarskólastofnun. — Með brjefi þessu veitti 11. júní.
 landshöfðingi sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu 3000 kr. lán til bráðabirgða úr landssjóði
 til að kaupa handa sýslunni jörðina Hvanneyri með eignum þeim, sem undir hana liggja,
 til búnaðarskólastofnunar, gegn því að lánið ávaxtist með 4 % á ári og endurborgist ásamt
 1200 kr., láni sem veitt var með landshöfðingjabrjefi 19. okt. f. á. (sbr. Stjórnartíð. 1885
 B, bls. 136) innan loka þessa árs, ef sýslunefndin kynni að afsala öðrum eignina innan
 þess tíma.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um flutn- 69
 ing þingstaðar. — Eptir beiðni hreppsnefndarinnar í Skriðuhreppi í Eyjafjarðarsýslu, 15. júní.
 sem bæði sýslunefnd og sýslumaður hafa mælt fram með, og eptir tillögum yðar, herra
 amtmaður, í þóknanlegu brjefi, dagsettu 29. apríl þ. á., samþykktist hjermeð, að þing-
 staðurinn í tjeðum hreppi sje fluttur frá Skriðu að Staðartungu, með því skilyrði, að
 hreppsnefndin komi upp sem fyrst húsi á Staðartungu, er notað verði fyrir þinghús.

Þetta gefst yður til vitundar, yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar, og
 parsem Staðartunga er þjóðjörð, vil jeg skora á yður, að leggja fyrir hlutaðeigandi um-
 boðsmann, að hafa eptirlit með því, að fyrnefnt þinghús verði sett á hentugan stað, svo
 að tún jarðarinnar verði fyrir sem minnstu spelli og átroðningi.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu útaf fyrir- 70
 spurn viðvíkjandi rjettum skilningi á 5. gr. landamerkjaganna 17. marz 1882. — 15. júní.
 Með þóknanlegu brjefi, dagsettu 10. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað er-
 indí frá sýslumanninum í Skagafjarðarsýslu, parsem hann ber upp þessar fyrirspurnir
 viðvíkjandi rjettum skilningi á 5. gr. í landamerkjalögum 17. marz 1882:

15. dag júlímán. 1886.

70
15. júní.

- 1, hvort gjöra beri peim allt að 20 kr. sekt, sem eigi, áður en 5 ár eru liðin frá því að landamerkjälögin öðluðust gildi, hefur afhent sýslumanni til þinglesturs landamerkjälýsing jarðar þeirrar, sem hann á eða hefur umráð yfir, með árituðu samþykki þeirra, sem eiga land til móts við hann;
- 2, hvort í nokkru tilfelli beri að beita hinum tvöföldu sektum, sem lögin gjöra ráð fyrir, fyr en liðin eru full 6 ár frá því, að lögin náðu gildi;
- 3, hvort höfða beri opinbert lögreglumál gegn peim, sem til sekta ha'á unnið, eða hvort eigi sje heimild til að innfæra einungis sektina í dómsmálabókina á manntalsþingi og taka hana svo lögtaki samkvæmt lögum 16. desbr. 1885 um lögtak og fjárnám án undangengins dóms eða sættar, og
- 4, hvort nokkrum sektum eigi að beita fyr en á manntalsþingum 1888, úr því lögin, sem voru birt í B-deild Stjórnartíðindanna 4. maí 1882, eigi öðluðust gildi fyr en 27. júlí 1882,

og hafið þjer jafnframt því að láta í ljósi álit um, hvernig beri að svara þessum fyrirspurnum, beiðzt úrskurðar landshöfðingjans um úrlausn þeirra.

Um leið og jeg get þess, að jeg er yður, herra amtmaður, að öllu leyti samdóma um skilning þann, sem þjer þannig hafið látið uppi, á fyrirmælum 5. greinar í landamerkjälögum, skal jeg gefa yður til vitandar, yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar, það sem hjer fer á eptir:

Um 1. Eptir 5. gr. landamerkjälaganna eiga sýslumenn að grennslast eptir á manntalsþingum, hvort eigendur og umráðamenn jarða í sýslunni hafi fullnægt skyldum peim, sem peim eru lagðar á herðar í 1.—4. gr. laganna, og sem einkum eru í því fólgðar, að þeir skrásetji hver um sig nákvæma lýsing á landamerkjum jarðar sinnar, sýni hana hverjum peim, sem land á til móts, og láti síðan þinglýsa henni, ef allir hlutaðeigendur samþykkja hana, og í annan stað í því, að þeir setji glögg landamerki, þar sem þau eru ekki til af náttúrunnar hendi, en enginn ágreiningur er um, hvar þau eigi að vera. Verði það síðan bert á fyrstu manntalsþingum, sem haldin eru eptir að 5 ár eru liðin frá því að landamerkjälögin öðluðust gildi, að einhver hafi vanrækt skyldur sínar í því, sem nú var greint, og engar löggildar málsbæfur eru, þá ber sýslumanni að koma fram ábyrgð á hendur honum til sekta, sem þó ekki mega fara fram úr 20 kr. Aptur á móti virðist peim eiganda eða umráðamanni jarðar, sem hefur skrásett lýsing á landamerkjum jarðar sinnar og sýnt hana peim, sem land eiga til móts, eigi verða gefin sök á því, þó hann eigi hafi látið þinglýsa henni í tæka tíð, ef orsökina er sú, að þeir, sem land eiga til móts, hafa ekki viljað samþykkja hana, því eptir 7. gr. landamerkjälaganna er mönnum sett í sjálfs vald, hvort þeir vilji ljúka þætu um landamerki með málssókn eða eigi.

Um 2. Þessari spurningu ber að svara neitandi.

Um 3. Það er vitaskuld, að með brot á móti 1.—4. gr. landamerkjälaganna ber að fara sem með önnur lagabrot, er hið opinbera á sókn á, þannig að málið sje fyrst rannsakað og síðan, ef til kemur, hafin málssókn eptir reglum peim, sem gilda um sakamál, og þannig að málssókn megi falla niður með samþykki amtsins, ef sá, sem fyrir sök er hafður, býður fram og greiðir hæfilega sekt.

Um 4. Þareð landamerkjälögin, eins og tekið er fram í fyrirspurninni, hafa ekki öðlast gildi fyr en 27. júlí 1882, kemur að minni ætlun ekki til fyr en á manntalsþingum 1888 að fylgja fram ábyrgð á hendur peim, sem þá verða uppvisir að því, að hafa vanrækt að fullnægja skyldum peim, er 1.—4. gr. tjeðra laga leggja peim á herð-

ar, og verði hinir sömu menn aptur á manntalspingum 1889 uppvísir að hinni sömu 70
vanrækt, þá ber að beita tvöföldum sektum fyrir hið umliðna ár og hinum sömu sektum 15. júní.
framvegis fyrir hvert ár, er líður úr því.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um upp- 71
bót til leiguliða á þjóðjörðum, sem höfðu orðið fyrir skemmdum af vatnságangi. — 15. júní.

Með þóknanlegu brjefi, dagsettu 10. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað skoðunar- og matsgjörð hlutaðeigandi úttektarmanna á skemmdum, sem ýmsar þjóðjarðir í Svarfaðardal, er heyra undir stærri og minni Eyjafjarðarsýslujarða umboð, höfðu orðið fyrir af vatnságangi í júlímánudi f. á., ásamt skýrslu umboðsmannsins um málefni þetta, og hafið þjer lagt það til, að leiguliðunum á umgetnum umboðsjörðum verði veitt upp-
bót sú, sem þeim ber eptir lögum um bygging, ábúð og úttekt jarða 12. janúar 1884, 17. gr., fyrir rýrnun þá, er leigujarðir þeirra hafa beðið á þennan hátt.

Útaf þessu vil jeg tjá yður, herra amtmaður, yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar, að jeg veiti samþykki mitt til, að leiguliðarnir á eptirnefndum umboðsjörðum verði aðnjótandi þeirrar linunar í landsskuldargjöldum, sem tilgreind er við hverja jörð um sig:

- 1, leiguliðinn á Bakka 30 meðalálna lækkunar fyrir fardagaárið 1885—86 í landsskuldinni, sem er 190 álnir, en 10 álna lækkunar árlega eptir það fyrst um sinn;
- 2, leiguliðinn á Ytra-Garðshorni 20 meðalálna lækkunar fyrir fardagaárið 1885—86 í landsskuldinni, sem er 120 álnir, en síðan fari landsskuldin hækkandi um 5 álnir á ári þangað til hún er aptur orðin 120 álnir, sem verður fardagaárið 1889—90;
- 3, leiguliðinn á Grund fyrir fardagaárið 1885—86 25 meðalálna lækkunar í landsskuldinni, sem það ár var 102½ al., og að landsskuldin, sem nú er 120 ál., færast fyrir yfirstandandi fardagaár niður um 20 ál., en fari síðan hækkandi um 5 álnir hvert fardagaár, þangað til hún er aptur orðin 120 álnir, sem verður fardagaárið 1890—91;
- 4, leiguliðinn á Ytra-Holti fyrir síðastliðið fardagaár 25 meðalálna lækkunar í landsskuldinni, sem er 100 ál., en að landsskuldin síðan fari hækkandi um 5 ál. fyrir hvert fardagaár, þangaðtil hún hefur náð sjer aptur, sem verður fardagaárið 1890—91;
5. leiguliðinn á Hrappsstöðum 45 meðalálna lækkunar fyrir síðastliðið fardagaár í landsskuldinni, sem er 180 ál., en að landsskuldin síðan fari hækkandi um 5 ál. hvert fardagaár, þangað til hún hefur náð sjer aptur, sem verður fardagaárið 1894—95;
- 6, leiguliðinn á Skáldalæk fyrir síðastliðið fardagaár 25 ál. lækkunar í landsskuldinni, sem er 100 ál., en að landsskuldin síðan fari hækkandi um 5 ál. hvert fardagaár þangað til hún er aptur orðin 100 ál., sem verður fardagaárið 1890—91.

Að því er aptur á móti snertir skemmdirnar á umboðsjörðunni Steindyrum, þá nema þær svo litlu, að þær naumast eru takandi til greina, en ef leiguliðinn græðir út jafnstóran túnblett einsog þann, sem eyðt hefur, þá mun hann geta átt von á að fá í eitt skipti fyrir öll 2½ meðalálnar uppbót þá, sem honum ætti að bera eptir mati úttektarmannanna.

Loks samþykki jeg, að helmingur kostnaðar þess, sem leitt hefur af áðurnefndri skoðunargjörð, greiðist úr umboðssjóði eptir reikningi, sem amtið úrskurðar,